

บทที่ 1

ข้อมูลพื้นฐาน

การจัดการการท่องเที่ยวบ้านถ้ำผึ้ง

1. ความเป็นมาของโครงการ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สำคัญของไทย โดยสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่มีความโศกเศร้า และมีความเป็นเอกลักษณ์ในศิลปวัฒนธรรม ทำให้มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวขึ้นทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้นมากขึ้น

บ้านถ้ำผึ้ง หมู่ที่ 5 ตำบลดันหวาน อําเภอพนม จ.สุราษฎร์ธานี เป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หมู่บ้าน อบป.) มีประชากร 1,375 คน ประมาณ 349 ครัวเรือน มีการตั้งชื่อบ้านขึ้นมาเพื่อสะท้อนถึงการพัฒนา โดยแบ่งเป็น 8 ชุมชนดังนี้

1. บ้านบางคุย
2. บ้านถ้ำผึ้ง
3. บ้านบางเดา
4. บ้านบางคุยใต้
5. บ้านบางคุยเหนือ
6. บ้านถ้ำแห่นอน
7. บ้านพรุกำ
8. บ้านคลองถ้ำเลิศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของบ้านถ้ำผึ้ง เป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำคือแม่น้ำ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประเภท สวนยางพารา ไม้ผล และกาแฟ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม ศิลปวัฒนธรรมที่โศกเศร้า และมีวิถีชีวิตริมแม่น้ำที่เป็นเอกลักษณ์ เด่นชัด

จากศักยภาพดังกล่าว ชุมชนมองเห็นโอกาสจะใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยว จึงได้รวมตัวกันจัดทำโครงการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เพื่อหาแนวทางในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง และเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน

โครงการการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านถ้ำผึ้ง ได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2545 โดยมีการจัดที่พักในลักษณะ Home stay พร้อมบริการอาหารพากะ อาหาร และการนำเที่ยวจากชุมชน พบว่า มีผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยวและการรวมก่อรุ่นของชุมชน ทำให้ชุมชนสามารถจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรได้ในราคาน้ำดื่มน้ำดื่มน้ำ

จากการที่จำนวนนักท่องเที่ยวมีปริมาณมากขึ้น ประกอบกับการที่ชุมชนต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นที่ชุมชนต้องมีความเข้าใจ ด้านการจัดการท่องเที่ยวให้เป็นระบบ และมีมาตรฐานสูงขึ้น เป็นการเพิ่มความเชื่อถือในคุณภาพของการให้บริการ ซึ่งจะก่อให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และช่วยในการประดับทรัพยากร และลดต้นทุนการผลิตของชุมชน

2. ทรัพยากรท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ในระยะแรกแหล่งท่องเที่ยวบ้านถ้ำผึ้ง ที่เปิดให้เข้าชมมีเพียง 7 จุด ต่อมาได้มีการพัฒนาและศัลปนใหม่เพิ่มขึ้นอีก 5 จุด รวมเป็น 12 จุด ประกอบด้วย

2.1. แหล่งท่องเที่ยวที่เปิดบริการในระยะแรก

1. ถ้ำสมรภูมิ

อดีตนี้ถ้ำแห่งนี้เป็นศูนย์บัญชาการ (บก.541) ของพระคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ภายในถ้ำเป็นที่เก็บอาวุธ บริเวณสำหรับรักษาผู้บ้าคลั่งรวมทั้งเป็นที่หลบซ่อนของผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นป่าไม้ขนาดใหญ่ มีภูเขา มีถ้ำที่สวยงาม เส้นทางที่เขียนสู่ถ้ำต้องปีนป่ายขึ้นไปประมาณ 150 เมตร ตลอดเส้นทางขึ้นถ้ำมีหินนิยมที่สวยงาม โดยเมื่อถึงถ้ำจะจะสามารถมองผ่านทะลุเห็นหินนิยมของผู้ป้าอิกด้านหนึ่ง ส่วนบริเวณใกล้ๆ จะเป็นถ้ำที่ค้างคาวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เส้นทางลงสามารถเดินลงอีกด้านของภูเขาระยะทางประมาณ 150 เมตร ซึ่งถ้ำสมรภูมิ พื้นที่บังคงสภาพเดิม และทางชุมชนได้ทำการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจนนี้ ดังนี้

- มีการปรับปรุงเส้นทางขึ้นและทางลงถ้ำ เป็นขันบันไดคิน โดยใช้ไม้เป็นรั้วเพื่อสะคากในการเดินและเพื่อความปลอดภัย

- มีสถานที่จอดรถซึ่งสามารถจอดรถได้ประมาณ 5 คัน

- มีป้ายบอกเส้นทางเข้าไปขึ้นถ้ำสมรภูมิ ส่วนด้านในถ้ำจะมีป้ายบันทึกประวัติโดยย่อไว้

2. บ่อน้ำร้อน

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ป่าพaru มีลักษณะเป็นป่าชุมน้ำเขตร้อน เนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ เป็นบ่อน้ำร้อนธรรมชาติ มีลักษณะเป็นบ่อน้ำร้อนขนาดใหญ่น้อยจำนวน 5 บ่อ และมีธารน้ำร้อนไหลออกจากพื้นที่ น้ำมีอุณหภูมิประมาณ 40 องศาเซลเซียส มีปลาและสัตว์น้ำอาศัยอยู่ บริเวณโดยรอบพื้นที่บ่อน้ำร้อนมีพรรณไม้นานาชนิด การเดินทางไปยังพื้นที่ใช้เส้นทางการเดินเท้าโดยผ่าน

ส่วนทางพารา ส่วนป่าล็นน้ำมัน และช่องเขาลำแพน ประมาณ 500 เมตร ตลอดเส้นทางที่เดินผ่านตามแนวซอกหินของช่องเขาไม่คอกไม้สีดำที่มีลักษณะสวยงาม คอกไม้ดังกล่าวเป็นพืชหายาก โดยมีสารพุษพากษาเป็นสมุนไพร มีชื่อเรียกว่า ว่านทั้งคาว คอกไม้ชนิดนี้จะออกดอกตลอดปี

บ่อน้ำร้อน บังคงอยู่ในสภาพเดิม มีการพัฒนาเพียงเล็กน้อย โดยจัดสถานที่จอดรถไว้บริการนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 5-6 คัน

3. ป่าดันน้ำ

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นผืนป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ บริเวณด้านน้ำมีน้ำไหลผุดจากใต้หิน การเดินทางใช้เส้นทางการเดินท่าประมาณ 1 กิโลเมตร โดยเส้นทางดังกล่าวสามารถใช้เพื่อศึกษาธรรมชาติได้

ป่าดันน้ำ มีการพัฒนาเพื่อรับรองการท่องเที่ยว ดังนี้

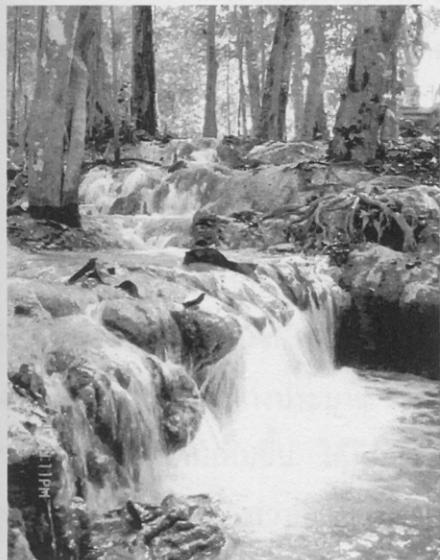
- มีการปรับปรุงเส้นทางเดินท่าเป็นพื้นรานไม่ลาดชัน เส้นทางมีความปลอดภัยและยังคงเป็นธรรมชาติ
- มีป้ายบอกเส้นทางเข้า และมีป้ายบอกชื่อชนิดพืชพรรณไม้ต่างๆ .

4. น้ำตกบางกุย

เป็นน้ำตกขนาดเล็ก สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นป่าชุ่มน้ำ มีน้ำตกไหลเป็นชั้นสวยงามมาก น้ำไหลคลอดห้วย ชารน้ำไหลผ่านโขดคิน ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนดินจับตัวเป็นก้อนแข็ง คล้ายกับหิน stalab เป็นชั้น ๆ เป็นแหล่งน้ำสวยงาม มีต้นกำเนิดจากคลองน้ำมุดไหลลงสู่คลองชะอุ่น บริเวณโขดรอบมีดัน ไม่น้อยกว่า 200 ปี เป็นต้นโขก อาชุดลายสิบปี โดยมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวดังนี้

- ได้จัดสถานที่ไว้เพื่อจอดรถประมาณ 8-10 คัน
- ได้จัดสถานที่ไว้เพื่อตั้งร้านค้า และอยู่ระหว่างรอเปิดดำเนินการ
- จัดทำป้ายบอกเส้นทางตลอดแนวทางเข้า
- เตรียมจัดทำห้องน้ำและมีมาตรการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปในบริเวณได้ไม่เกิน 25 คนต่อครั้ง
- จัดถังทึบยะไว้มากกว่า 3 ถัง
- ด้านความปลอดภัย ในหมู่บ้านมีชุดรักษาความสงบและความเรียบร้อย จำนวน 21 คน ซึ่งด้าหากมีนักท่องเที่ยวเข้ามา จะมีการลาดตระเวนตลอดเวลา แต่ด้าหากไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาจะมีลาดตระเวนสับปด้าห์ละครั้ง

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านถ้ำผึ้ง

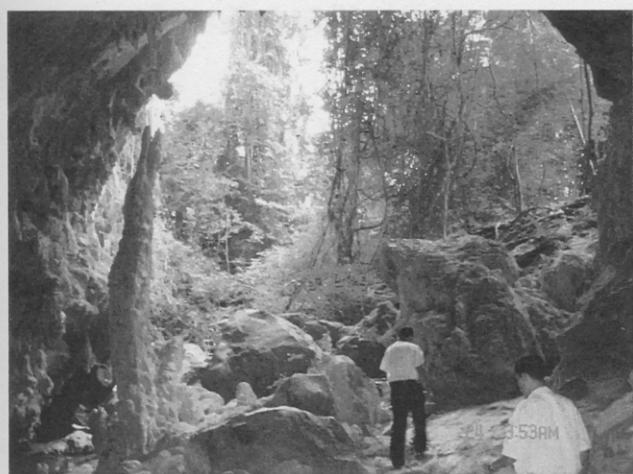
ภาพที่ 1 : น้ำตกบ้างคุย

ภาพที่ 2 : บ่อน้ำดันรายดูด

ภาพที่ 3 : ทิวทัศน์จากจุดชมวิว

ภาพที่ 4 : ถ้ำน้ำลอด

ภาพที่ 5 : ว่านค้างคาวหรือคอกไม้สีดำ

5. จั่น้ำลาด

เป็นถ้าที่สามารถเดินทางลุ่มผ่านจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง ระยะทางประมาณ 50 เมตร มีสำหรับที่มีน้ำไหลผ่านตลอดทั้งปี ในอดีตเล่าขานกันว่ามีการหาเหล็กในบริเวณถ้าแห่งนี้

จั่น้ำลาด มีการพัฒนา ดังนี้

- มีปรับปรุงเส้นทางเข้าให้มีความปลอดภัย และยังคงอยู่ในสภาพเดิม

6. บ่อผู้ดันกรวยดูด หรือน้ำพูเย็น

สภาพพื้นที่เป็นป่าชุมชนประมาณ 220 ไร่ มีลักษณะเป็นบึง พื้นเป็นทรายละเอียด น้ำใส ในบริเวณกันบึงจะมีแรงดันของอากาศ ทำให้ทรายบริเวณนั้นถูกน้ำดันขึ้นมาตลอดเวลา ลึกประมาณ 2 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 20 เมตร หากมีเสียงปรบมือหรือทำให้เกิดการสั่นสะเทือนจะยัง ทำให้ทรายมีแรงดันเพิ่มขึ้น ได้มีผู้พยาบาลคำน้ำสูงกันบึงแต่ไม่สามารถทำได้เนื่องจากแรงดันของอากาศทำให้หลอยหัวขึ้น ส่วนอีกบ่อในบึงเดียวกัน อยู่บริเวณใกล้กัน เป็นบ่อผู้ดันกรวย จำนวน 1 บ่อ มีแรงดันกรวยลงไป หากมีการจับหรือสัมผัสทรายจะมีความร้อนสีกัดดาย ๆ กับมีกระแสไฟฟ้าสถิตย์

ในปัจจุบัน มีการพัฒนา ดังนี้

- การก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าล้อมรอบบ่อเพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกต่อการเดินชม
- จัดทำป้ายอธิบายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และมีป้ายห้ามนักท่องเที่ยว
ไม่ให้ทิ้งขยะลงในบ่อ และห้ามไม่ให้ลงเล่น น้ำภายในเวลา 8.00 – 16.00 น.
- จัดทำป้ายบอกชื่อต้นไม้ชนิดต่างๆบริเวณโดยรอบบึง
- จัดแต่งเส้นทางเข้าโดยเดินเท้าประมาณ 50 เมตร โดยคงความเป็นธรรมชาติ

7. จุดชมวิว

เป็นยอดเขาบริเวณกลางหมู่บ้าน เป็นสถานที่สามารถชมภูมิทัศน์อันงดงามของชุมชน บ้านถ้าผึ้ง ได้เป็นอย่างดี การเดินทางใช้บันไดเดินจากเชิงเขาถึงจุดชมวิวใช้เวลาในการเดินประมาณ 45 นาที ตลอดเส้นทางมีกล่าวไม้ป่า ป่าล้มราหูและพรพรรณ ไม้นานาชนิด ในตอนเช้าเหมะแก่การซูบ ตะเก็บหมอก

จุดชมวิว ยังคงสภาพเดิมอยู่ มีการพัฒนาเพื่อรับรองการท่องเที่ยว ดังนี้

- จัดสถานที่จอดรถไว้ให้กับนักท่องเที่ยวประมาณ 6-7 คัน
- จัดป้ายบอกเส้นทางเข้าจุดชมวิว

2.2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีการค้นพบใหม่และพัฒนาเพิ่มเติม

1. ถ้ำค้างคาว

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปมีภูเขาล้อมรอบ และบริเวณรอบถ้ำมีป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีส่วนผลไม้สับปะรดสวนยางพารา

ลักษณะของถ้ำยาวประมาณ 50 เมตร กว้างประมาณ 30 เมตร ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อย และน้ำตกความเป็นจานวนมาก การเดินทางใช้เส้นทางการเดินเท้าประมาณ 100 เมตร ในอดีตถ้ำแห่งนี้เคยเป็นที่พักของคนที่ไปหาของป่าและล่าสัตว์

2. บ่อน้ำผุด บ้านคลองถ้ำเลิศ

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านคลองถ้ำเลิศ ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชสมุนไพรและพันธุ์ไม้นานาชนิดลักษณะบ่อน้ำผุด เป็นรูปทรงกลม บ่อกว้างประมาณ 4 เมตร มีน้ำผุดขึ้นมาอย่างสม่ำเสมอและจะสังเกตเห็นเม็ดทรายหนุนไปรอบ ๆ บ่อ

จากการที่บ่อน้ำผุดนี้มีลักษณะคล้ายบ่อน้ำพูเย็น (บ่อน้ำดันทรายดูด) ทำให้ชาวบ้านเชื่อกันว่า เดินทางมาจากดูดเดียวกัน ซึ่งบ่อน้ำผุดบ้านคลองถ้ำเลิศจะอยู่ห่างจากบ่อน้ำพูเย็นประมาณ 8 กิโลเมตร

3. หินลูกช้าง

ตั้งอยู่กลางลำธารคลองถ้ำเลิศ มีรูปร่างลักษณะแตกต่างกัน บ้างก็มีหินเป็นรูปร่างแม่ช้าง 1 เชือก และลูกช้าง 2 เชือก ตั้งอยู่ห่างกันไม่นานกัน

สภาพพื้นที่ บริเวณโดยรอบจะปกคลุมไปด้วยป่าไผ่ ขนาดน้อยใหญ่ ชาวบ้านเรื่องว่าผู้ที่สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเหนือหินลูกช้างแห่งนี้ หัวหน้าครอบครัวจะต้องพนกันวินากรรมหรือเสียชีวิตไปทุกราย และพื้นที่ป่าไผ่ที่อยู่โดยรอบหินไม่มีการสามารถทำลายได้ ตามคำบอกเล่ามีรถแทรกเตอร์หรือรถตักดินจะเข้าไปดึงเอาดันໄไฟออก รถทุกคันจะต้องเสียหรือไม่คนขับก็ล้มป่วยอย่างกะทันหัน ซึ่งจากที่ได้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้เก็บบทุกรถ ทำให้ชาวบ้านเรียกชื่อสถานที่นี้ว่า หินลูกช้างร้าง寥寥

4. ถ้ำเจดีย์

ลักษณะเป็นถ้ำสูงจากพื้นฐานประมาณ 120 เมตร สามารถเข้าถึงได้โดยใช้การเดินเท้าเส้นทางปืนไปปั้งถ้ำทางตอนต้องใช้บันไดเดินประมาณ 12 ขั้น ถ้ำกว้างประมาณ 40 เมตร ยาวประมาณ 70 เมตร ผนังถ้ำด้านในสูงจากพื้น 15 เมตร ด้านในถ้ำมีแสงสว่างส่องโผลผ่านช่องหินมีหินงอกหินย้อย คุกคามลักษณะการงดงามของถ้ำมีหินงอกหินย้อยก่อตัวคล้ายเจดีย์ใหญ่ กว้างประมาณ 4 เมตร สูงประมาณ 6 เมตร ที่ตัวเจดีย์มีเม็ดหินทรายประดับเรียงกันเป็นชั้น ๆ แพรวพราว

เป็นประกายและมองคุณลักษณะเป็นอ่างน้ำค้าขอดอกบัวและมีเจดีย์เรืองรายอยู่ตรงกลาง

สภาพพื้นที่รอบ ๆ ถ้ำเจดีย์เป็นภูเขาที่มีภูมิทัศน์สวยงามปกคลุมไปด้วยป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์

5. โภคน้ำตก

ลักษณะ เป็นลำธารที่ยาว สามารถเดินเลียบลำธาร ไปยังลำน้ำวนของหมู่บ้านคลองลำเลือก พื้นที่แห่งนี้เหมาะสมเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นพื้นที่ศึกษาธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีอากาศบริสุทธิ์ตลอดแนวลำธาร

สภาพพื้นที่รอบ ๆ ลำธารมีพันธุ์ไม้และมีสัตว์หลากหลายชนิด เช่น นก กระรอก ฯ ลฯ

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวอื่นๆ

3.1. ทรัพยากรพืช

บ้านถ้ำผึ้งยังคงมีความสมบูรณ์ทางด้านป่าอ幽มาก จึงทำให้มีพืชสมุนไพรเป็นจำนวนมาก เช่น

- ว่านบอร์ระเพ็คพงช้าง
- ว่านม้ากระทีบโรง
- ว่านกำลังเสือโครง
- ว่านคอหงส์
- ว่านเพชรหึง
- ว่านก้างคาว
- ชิงด咚เดียว ฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีถ้ำไม้ป่าที่หายาก และสวยงามหลากหลายชนิด

3.2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนผลไม้ภายในชุมชน

ชุมชนบ้านถ้ำผึ้งประกอบอาชีพทำการเกษตร โดยส่วนใหญ่เป็นสวนยางพารา กาแฟ และสวนผลไม้หลากหลายประเภท ประกอบด้วย เมะ มังคุด ทุเรียน และลองกอง เป็นต้น ซึ่งเมื่อถึงช่วงฤดูผลไม้ ผลไม้เหล่านี้ค่อนข้างออกผลเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากนำไปขายแล้วสวนผลไม้ยังสามารถจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ชุมชน แหล่งเรียนรู้ด้วยชีวิตในการประกอบอาชีพของชุมชน ดังนั้นชุมชนจึงมีความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นมา โดยกำหนดให้นักท่องเที่ยวสามารถเก็บผลไม้ในสวนรับประทานได้ โดยคิดอัตราหัวละ 20 บาท นอกจากนี้สามารถซื้อผลไม้กลับเพื่อเป็นของฝาก โดยได้กำหนดราคาผลไม้ (ในปี 2546) ดังนี้

1. เมะ กิโลกรัมละ 8 บาท
2. มังคุด กิโลกรัมละ 12 บาท

3. ทุเรียน กิโลกรัมละ 10 บาท
4. ลองกอง กิโลกรัมละ 30 บาท

หากการที่สามารถขายผลไม้ได้ราคาที่สูงขึ้นจึงได้มีการขยายการห้องเที่ยวเชิงเกษตรไปยังชุมชนบ้านคลองล้าเลิศและจะขยายเพิ่มเติมตามความเหมาะสมต่อไป

3.3. การห้องเที่ยวประเภทกิฬาพื้นเมือง

บ้านถ้ำผึ้งมีกิฬาพื้นบ้านที่ทางน้ำได้ยกในปัจจุบันหลายอย่าง เช่น

- กีฬาไก่ชน
- การเด่นสะบ้า
- การเด่นหมากหุน

3.4. แหล่งท่องเที่ยวค้านศิลปวัฒนธรรม

ชุมชนมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ เช่น การแสดงคนตุ้ร์ไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านถ้ำผึ้ง การแสดงกิจกรรมพื้นบ้านของชุมชน

3.5. การศึกษาดักย lokale และวิถีชีวิตชุมชน

คนบ้านถ้ำผึ้งส่วนใหญ่ จะมีลักษณะดังนี้ คือ

- คนในชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นคนที่รักธรรมชาติ
- มีความสามัคคี
- มีมนุษย์สัมพันธ์
- มีอัธยาศัยและความเป็นกันเองของคนในชุมชน

นอกจากชุมชนชาวถ้ำผึ้งจะมีความสามัคคี มีน้ำใจแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการห้องเที่ยว เช่น

1. อาหาร อาหารส่วนใหญ่จะเป็นอาหารพื้นบ้าน และขนมไทยๆ เช่น

- ขนมอบม้วน
- กล้วยกรอบแก้ว
- ฟอยทอง

2. ผัก ส่วนใหญ่ที่นำมาประกอบอาหารจะเป็นผักที่หาได้ตามห้องถิ่นและเป็นผักพื้นบ้าน เช่น

- ผักเหลียง
- มันปู
- ผักหวาน
- ผักกุศ

- ขอดแมะ
- ผักต้าลีง
- กดวยป่า

3. ผลไม้พื้นบ้าน

- มะไฟป่า (ลูกไฟป่า)
- มะกอก (ลูกกอกป่า)
- ระกำ

4. การบริหารจัดการ

4.1. คณะกรรมการบริหาร

กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านถ้ำเพ็งปีงบันมีสมาชิก จำนวน 73 คน เป็นสมาชิกเดิม 47 คน และสมาชิกใหม่ปี 2546 จำนวน 26 คน (รายชื่อสมาชิกอยู่ในภาคผนวก ข) โดยในการบริหารกลุ่มท่องเที่ยวได้จัดให้มีคณะกรรมการ 2 ชุด ประกอบด้วย

1. กรรมการบริหารกลุ่มท่องเที่ยว ประกอบด้วยคณะกรรมการ 15 คน ดังนี้

1. นายสุริยา คงชนะ	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นายธีระ รอคเจริญ	"	รองประธาน
3. นางสาวกนกวรรณ เวชวินล	"	เหรียญภูมิ
4. นายอนันธ์ ช่วยพัฒน์	"	เลขานุการ
5. นายปรีชา หมุนવุฒิ	"	กรรมการ
6. นายวิชัย นำษัยวัฒนา	"	กรรมการ
7. นางวนิดา แซ่ตัน	"	กรรมการ
8. นายอิ่มพัน พะรชนะ	"	กรรมการ
9. นายสุวรรณ แคงฤทธิ์	"	กรรมการ
10. นายชวัช ฤทธิฤทธิ์	"	กรรมการ
11. นางสุภา ชารายศ	"	กรรมการ
12. นายส่งวนศักดิ์ คงชนะ	"	กรรมการ
13. นายวีรวงศ์ ทองสุข	"	กรรมการ
14. นางฉวีวรรณ บุญญา	"	กรรมการ
15. นายประเสริฐ คงชนะ	"	กรรมการ

2. กรรมการบริหารเบต蔻ลงถ้ำเดิม (แหล่งท่องเที่ยวใหม่) จะประกอบด้วยกรรมการจำนวน 10 คน ดังนี้

1. นายสุวรรณ แคงกุล	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นายชวัช ฤทธิกุล	"	รองประธาน
3. นางวนิดา แซ่ตัน	"	เลขานุการ
4. นายอนันธ์ ช่วยพัฒน์	"	ที่ปรึกษา
5. นางสุภา ธรรมายศ	"	กรรมการ
6. นางอมาพัน พেชรชนะ	"	กรรมการ
7. นายสุนทร แคงกุล	"	กรรมการ
8. นายดุสิต พेचรชนะ	"	กรรมการ
9. นายศิริ รุ่มจิตย์	"	กรรมการ
10. นายมนัส ทองมั่ง	"	กรรมการ

นอกจากนี้ มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อติดต่อประสานงาน โดยแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 12 จุด แบ่งออกเป็น 3 เขตรับผิดชอบ ดังนี้ กือ

เขตที่ 1 บางกุญไธ - บางเลา มีนายบุญทัน บุญชุด เป็นหัวหน้าเขตรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 5 จุด กือ น้ำตก ถ้ำน้ำ咯อด พryn ร้อน ถ้ำสมรภูมิ และจุดชมวิว

เขตที่ 2 บางกุญเหนือ - บางเลา มีนายธีระ รอดเจริญ เป็นหัวหน้าเขตรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 2 จุด กือ บ่อน้ำคันทรายคุด และน้ำผุด ป่าดันน้ำ

เขตที่ 3 บ้านคลองถ้ำเดิม มีนายสุวรรณ แคงกุล เป็นหัวหน้าเขตรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 5 จุด กือ ถ้ำเจดีย์ โคน้ำตก บ่อน้ำผุด ถ้ำค้างคาว และหินถูกช้าง

4.2. ประเมินข้อตกลงกู้่น

เพื่อให้การบริหารกู้่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถได้เห็นชอบให้มีระเบียบและข้อตกลงของกู้่น ดังนี้

1. ประเมินการบริหารกู้่น

1.1 สมาชิกกู้่น รับสมาชิกปีละ 1 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 1- 30 มกราคม ของทุกปี

1.1.1 ผู้ที่เป็นสมาชิก จะต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในตำแหน่งต้นนำ

1.1.2 สมาชิกกิจกรรมศักดิ์ เป็นสมาชิกจากบุคคลภายนอกที่ได้รับความเห็นชอบของกู้่น

ของกู้่น

1.1.3 ผู้เป็นสมาชิกต้องถือหุ้นอย่างน้อย 1 หุ้น และไม่เกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มีอยู่

1.2. มีการกำหนดค่าหุ้น หุ้นละ 100 บาท

1.2.1 สมาชิกที่เข้า 3 เดือน แล้วออก จะไม่คืนหุ้นให้ ถ้าเข้าครบ 6 เดือน จะคืนหุ้น

ให้แต่ไม่ปันผล ถ้าครบ 1 ปี จะคืนหุ้นและปันผล ถ้าในกรณีที่สมาชิกเสียชีวิต ทางทายาทจะรับช่วงต่อ

1.2.2 สมาชิกทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ถ้าขาด ตัดเงินปันผล หรือให้เพิ่ม การร่วมกิจกรรม (โดยความเห็นชอบของสมาชิก)

1.3. การขาดจาก การเป็นสมาชิก

1. ตาย

2. ลาออกจาก

3. ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีคืนแทน

ทำผิดระเบียบรายแรง ทั้งนี้จะให้ที่ประชุมพิจารณา

1.4. ระเบียบของนักท่องเที่ยว

1. ผู้มาเที่ยวทุกกลุ่มต้องเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหมู่บ้าน

2. ผู้ที่มาเที่ยวต้องติดต่อผ่านระบบกลุ่มหมู่บ้าน จึงจะได้เข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว ของหมู่บ้านอย่างแท้จริง และต้องเป็นผู้รักธรรมชาติเท่านั้น

3. ผู้ที่มาเที่ยว เมื่อท่านนำบะ夷านมาต้องนำกลับไปด้วย

2. ข้อตกลงด้านการเงินและการจัดผลประโยชน์

2.1. รายได้ของกลุ่ม

2.1.1. เงินหุ้นจากสมาชิก

2.1.2. เงินสมบทจากผู้บริจาค องค์กรปกครองส่วนตำบล หน่วยงานรัฐ และเอกชน

2.1.3. จากกิจกรรมการท่องเที่ยวของหมู่บ้านและตำบล

2.2. เงินปันผล เคลื่อนที่ หรือสมบท

ปันผลตามหุ้นยอดสุทธิกำไร คิดตามเปอร์เซ็นต์ โดย

50% เป็นเงินปันผลของสมาชิก

30% เป็นเงินที่นำไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

20% เป็นเงินที่นำไปบำรุงกุ่ม

2.3. การจัดบริการต่างๆ

2.3.1. เด็นที่สร้างตามความสมัครใจของสมาชิก รายได้เฉลี่ยคืนตามสมาชิกผู้สร้าง และตัดเข้ากัน 10%

2.3.2. บ้านพักสร้างได้ไม่เกินคุณละ 2 หลัง ตามความสมัครใจ ต้องหมุนเวียนเข้า
ออก เนื่องจากหักเข้ากู้ 10%

4.3. การจัดบริการทางการท่องเที่ยว

4.3.1. การบริการที่พัก

ที่พัก มีทั้งประเภท การพักร่วมกับเจ้าของบ้าน และก่อสร้างที่พักแยกต่างหาก มีทั้งหมด 16 หลัง ซึ่งมีอยู่คืน 12 หลัง และมีเพิ่มเติม อีก 4 หลัง นอกจากนี้ยังมีบ้านให้เช่ารองรับนักท่องเที่ยวอีก 9 หลัง

รายชื่อเจ้าของที่พัก

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล
1.	นางสาวกนกวรรณ เวชวนิล
2.	นายพงศ์สวัสดิ์ เวชวนิล
3.	นางสุพรรณี ศุภันธเมศ
4.	นางสุภาพ เกตุพงศ์พันธ์
5.	นายธีระ รอดเจริญ
6.	นายสุริยา คงชนะ
7.	นายประเสริฐ คงชนะ
8.	นางสมศรี คงชนะ
9.	นายบุญทัน บุญชุดា
10.	นางสุมารี บ้านเพิง
11.	นางฉวีวรรณ บุญญา
12.	นางสุภา ธรรมายศ
13. *	นางวนิศา แซ่ดัน
14. *	นางอامةพัน เพชรชนะ
15. *	นายสุวรรณ แคงฤทธิ์
16. *	นายวิชัย นำรัชบัวพา

* นายดึง รายชื่อเจ้าของบ้านที่จะมีเพิ่มเติม

- ราคาที่พักทุกประเภท ราคา 100 บาท / คน / คืน

- เดือนที่ หลังละ 150 บาท ต่อ 1 คืน

- คณะกรรมการจะเข้าตรวจสอบที่พัก ก่อนที่นักท่องเที่ยวจะเข้าพัก โดยที่พักแต่ละหลังจะต้องมี

1. หมอน

2. ผ้าห่ม

3. ที่นอน

และที่สำคัญทั้งในและนอกบริเวณที่พักต้องสะอาด

4.3.2. การบริการค้านอาหาร

เป็นอาหารพื้นบ้าน มีความสะอาดและถูกสุขลักษณะ

- อาหาร 1 มื้อ ต่อ 1 คน ราคา 50 บาท

- การทำอาหารทางกุ่มจัดให้มีการหมุนเวียนกับสมาชิกทุกคน

4.3.3. การบริการนำเที่ยว

ลักษณะการนำเที่ยว มีรถนำเที่ยวทั้งหมด 6 คัน

- รถนำเที่ยว 1 คันต่อนักท่องเที่ยว 10 คน บริการ 1 วัน ค่าบริการ 500 บาท

- ผู้นำเที่ยว 1 คน ต่อนักท่องเที่ยว 10 คน ค่าบริการ 200 บาท ผู้นำเที่ยวทางกุ่มจะเป็นผู้จัด

ให้ความเหมาะสม

- ทางกุ่มจะเก็บค่าธรรมเนียมเป็นค่าบำรุงสถานที่คนละ 10 บาท

- ถูกกาลท่องเที่ยว เริ่ม 20 ชั่วโมง ไปถึงเดือนมิถุนายนของทุกปี

- บ้านถ้ำผึ้งบริการนักท่องเที่ยวที่พักในชุมชน ไปชมเชื่องรัชประภา เขากา ไซยา

เกาะสนุย กระนี่ โดยค่าบริการจะตกลงกันตามความเหมาะสม

รายชื่อเจ้าของรถนำเที่ยว

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล
1.	นายประศิทธิ์ คงชนะ
2.	นายประพันธ์ หนูบูญ
3.	นายบุญทัน บุญชูคำ
4.	นางสุมาลี บ้านเพิง
5.	นายไสว ศรรัตน์
6.	นางวนิดา แซ่ดัน

4.4. การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และการระดมทุนจากสมาชิก

ในการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวบ้านถ้ำผึ้ง ได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนา และการสนับสนุนด้านการเงิน ให้แก่ก่อจุ่น จากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

4.4.1. โครงการพัฒนาระหว่างหน่วยงานราชการและองค์กรบริหารส่วนตำบล

ในปี 2545 – 2546 ได้รับการสนับสนุนทางวิชาการ และการจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์จากโครงการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งและเศรษฐกิจฐานราก จากวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี โดยในส่วนของแผ่นพับมีมูลค่า 40,000.00 บาท

ในปี 2545 ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรบริหารส่วนตำบลด้วย ในโครงการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นเงิน 79,000.00 บาท

ในปี 2546 องค์กรบริหารส่วนตำบลด้วย ให้เงินสนับสนุนกลุ่มการท่องเที่ยวบ้านถ้ำผึ้ง 3 โครงการ คือ

1. โครงการสร้างสะพานและปรับปรุงภูมิทัศน์ เป็นเงิน 100,000.00 บาท
2. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สำนักเรียนศาสนาประจ้าหมู่บ้าน เป็นเงิน 310,000.00 บาท
3. โครงการสร้างศูนย์การท่องเที่ยวหมู่ที่ 5 บ้านถ้ำผึ้ง เป็นเงิน 340,000.00 บาท

4.4.2. การอุดหนุนด้านเงินทุนหมุนเวียน

กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านถ้ำผึ้ง ได้รับเงินทุนหมุนเวียนจากองค์กรบริหารส่วนตำบลด้วย เป็นเงิน 50,000.00 บาท โดยมีเงื่อนไขให้หักกุ่มจ่ายคืน ปีละ 10,000 บาท เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย

4.4.3. การระดมทุนจากสมาชิก

ปี 2545 – 2546 ทางกลุ่มการท่องเที่ยวได้มีการระดมทุนจากสมาชิกโดยปัจจุบันมีทุนเรือนหุ้น เป็นเงิน 80,000.00 บาท

สำหรับอุดหนุนท่องเที่ยวปี 2545 – 2546 ทางกลุ่มมีรายได้จากการให้บริการนักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาพักในบ้านถ้ำผึ้ง และนักท่องเที่ยวทั่วไป เป็นเงิน 108,600.00 บาท (หนึ่งแสนแปดพันหกร้อยบาทถ้วน)